

Dairesi	Karar Yılı	Karar No	Esas Yılı	Esas No	Karar Tarihi
YEDİNCİ DAİRE	2002	4097	2000	8273	12/12/2002

KARAR METNİ

MÜKELLEFLERİN KATMA DEĞER VERGİSİ İNDİRİMİNDEN YARARLANABİLMELERİ İÇİN, İNDİRİM KONUSU EDİLEN KATMA DEĞER VERGİSİNİN ALIŞ FATURASI VE BENZERİ BELGELERDE AYRICA GÖSTERİLMESİNİN VE BU BELGELERİN DEFTERLERE KAYDEDİLMESİNİN YANINDA, İLGİLİ DÖNEM BEYANNAMESİNDE DE GÖSTERİLMESİ GEREKTİĞİ HK.<

Temyiz İsteminde Bulunan: ... Vergi Dairesi Müdürlüğü

Karşı Taraf : ... Tohum Islah ve Üretim Anonim Şirketi

Vekili :Av. ...

İstem Özet : Davacı Şirketin, yurt dışındaki bir firmaya yapmış olduğu lisans ücreti ödemeleri üzerinden, sorumlu sıfatıyla katma değer vergisi hesaplamadığından ve 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesi ile beyan etmediğinden bahisle, Eylül/1995 dönemi için re'sen salınan katma değer vergisi ile kesilen ağır kusur cezasına ilişkin işlemi; dosyanın incelenmesinden, davacı Şirketin lisans ödemesinde bulunduğu yabancı firmanın Türkiye'de ikametgahı, işyeri, kanuni merkezi ve iş merkezinin bulunmadığı hususlarının çekişmesiz olması nedeniyle, davacı Şirketin bu firmaya yaptığı lisans ücreti ödemesinden dolayı sorumlu sıfatıyla 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesi verilmemesi nedeniyle re'sen matrah takdirinin yerinde olduğu; ancak, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 29 ve 34'üncü maddelerine göre yükümlülerin yaptıkları vergiye tabi işlemler üzerinden hesaplanan katma değer vergisinden faaliyetlerine ilişkin yükümlükleri katma değer vergilerinin indirilebileceği; bu durumda, sorumlu sıfatıyla 2 numaralı beyanname ile beyan edilerek ödenecek katma değer vergisinin, 1 numaralı beyanname ile hesaplanan katma değer vergisinden indirim konusu yapılacağı ve bu durumda 1 numaralı beyanname ile fazladan vergi ödenmesi söz konusu olacağından, mahsup potansiyelinin bulunması halinde 2 numaralı beyannamenin verilmemiş olmasının idare aleyhine sonuç doğurmayacağı; ara kararıyla getirilen dönem katma değer vergisi beyannamesine göre, inceleme raporu uyarınca re'sen salınan katma değer vergisinin 1 numaralı beyanname ile indirim ve mahsup olanağı bulunduğundan, tarh edilen katma değer vergisinde ve kesilen cezada hukuka uyarlık bulunmadığı gerekçesiyle iptal eden Ankara Dördüncü Vergi Mahkemesinin 30.12.1999 gün ve E:1999/414; K:1999/772 sayılı kararının; tarh ve ceza kesme işlemini hukuka uygun olduğu ileri sürülerek bozulması ve duruşma yapılması istenilmektedir.

Savunmanın Özeti: İstem reddi gerektiği savunulmaktadır.

Tetkik Hakimi Bülent Seyitdanlıoğlu'nun Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde ileri sürülen iddialar, 2577 sayılı Kanunun 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında sayılan bozma nedenlerine uymadığından, temyiz istemi reddedilerek kararın onanması gerektiği düşünülmektedir.

Danıştay Savcısı Buket Oral'ın Düşüncesi: Temyiz dilekçesinde öne sürülen hususlar, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 49'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında belirtilen nedenlerden hiçbirisine uymayıp vergi mahkemesince verilen kararın dayandığı hukuki ve yasal nedenler karşısında, anılan kararın bozulmasını gerektirir nitelikte görülmemektedir.

Açıklanan nedenlerle temyiz isteminin reddi ile Vergi Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Yedinci Dairesince duruşma yapılmasına gerek görülmeyle işin gereği görüşüldü:

Temyiz başvurusu; davacı Şirketin yurt dışındaki bir firmaya yapmış olduğu lisans ücreti ödemesine ilişkin olarak sorumlu sıfatıyla ödenmesi gereken katma değer vergisini 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesi ile beyan etmediğinden ve ödemediğinden bahisle, Eylül/1995 dönemi için re'sen salınan katma değer vergisi ile kesilen kaçakçılık cezasına ilişkin işlemi iptal eden mahkeme kararının bozulması istemine ilişkindir.

213 sayılı Vergi Usul Kanununun 30'uncu maddesinin 1'inci fıkrasında; beyannamenin Kanuni süresi geçtiği halde verilmemesi hali re'sen takdir nedeni olarak sayılmış; 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 40'ncü maddesinin 1'inci fıkrasında ise; katma değer vergisinin bu kanunda aksine hüküm bulunmadıkça, mükelleflerin yazılı beyanları üzerine tarh olunacağı; 34'üncü maddesinin 1'inci fıkrasında da, alış faturası veya benzeri vesikalarda gösterilen katma değer vergisinin bu vesikaların kanuni defterlere kaydedilmesi koşuluyla indirilebileceği; 29'uncu maddesinin 3'üncü fıkrasında ise, indirim hakkının vergiyi doğuran olayın vuku bulunduğu takvim yılı aşılılmamak şartıyla, ilgili vesikaların kanuni defterlere kaydedildiği vergilendirme döneminde kullanılabileceği hükmü yer almıştır.

Dosyanın incelenmesinden; davacı Şirketin yurt dışında bulunan yabancı firmaya yaptığı lisans ödemesi nedeniyle 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanununun 9'uncu maddesi uyarınca sorumlu sıfatıyla katma değer vergisi tevkifatı yapılmadığından ve 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesiyle beyan ederek ödemediğinden bahisle, re'sen katma değer vergisi salınıp ağır kusur cezası kesildiği; bu işlemin iptali istemiyle açılan davada, Vergi Mahkemesince, 2 numaralı beyanname ile beyan edilerek ödenmesi gereken katma değer vergisi, aynı dönemde 1 numaralı beyanname ile indirim konusu yapılacağından, idare aleyhine bir durum doğurmayacağı; davacının sorumlu sıfatıyla ödemesi gereken verginin tamamının, 1 numaralı katma değer vergisi beyannamesi ile mahsup imkanının bulunduğu gerekçesiyle iptal edildiği anlaşılmıştır.

Yukarıda yer alan hükümlere göre; mükelleflerin katma değer vergisi indiriminden yararlanabilmeleri için, indirim konusu edilen katma değer vergisinin, alış faturası ve benzeri belgelerde ayrıca gösterilmesinin ve bu belgelerin defterlere kayıt edilmiş olmasının yanında, ilgili döneme ilişkin katma değer vergisi beyannamesi ile beyan edilmesi de gerekmektedir.

Bu yasal düzenlemeler karşısında; sorumlu sıfatıyla 2 numaralı katma değer vergisi beyannamesi ile beyan ederek ödemediği vergiyi, uyumsuzluk konusu döneme ait 1 numaralı beyanname de göstermeyen ve beyan dönemi geçtikten sonra esasen göstermesi de olanaklı bulunmayan davacı Şirketin, indirim hakkının varlığından söz edilemeyeceğinden; Vergi Mahkemesince aksi yolda verilen karar da isabet görülmemiştir.

Açıklanan nedenlerle, temyiz isteminin kabulüne ve Mahkeme kararının bozulmasına; bozma kararı üzerine Mahkemece yeniden verilecek kararla birlikte yargılama giderleri de dikkate alınacağından, bu hususta hüküm tesisine gerek bulunmadığına, 12.12.2002 gününde oybirliği ile karar verildi.

YÖ/ÖEK